

Sancta Simplicitas – en medelålders vit medelklassman släpper en platta som inte är en talbok

Året var 1987 när Staffan Ahlbom senast släppte en skiva, då på anrika etiketten Nacksving i Göteborg. Producenten, likaledes anrike Tommy Rander, tyckte sig ett par år tidigare ha funnit ”Mölnbalds svar på Ray Davies” i den unge verkstadsmekanikern. Vare därmed hur som helst. Det blev en kort men radiovänlig karriär i svart vinyl. Extremt minnesstarka personer kanske kommer ihåg Slottsskogen Brinner från en svunnen sommars P3-lyssning.

Nacksving gick, som väntat, i konkurs. Så gjorde även Ostindiska Compagniet på sin tid. Kontrakterade artister skingrades för svala vindar. Tommy Rander såg ljuset i speedwaybranschen. Frisyrgelé förbjöds. Staffan Ahlbom bildade skivbolaget Helikopter och ägnade sig uteslutande åt andras musik, som dumdriftig skivproducent och neoprogressiv visionär.

Några sade att Staffan borde ägna sig åt sin egen musik, att de ville höra mer. Staffan tyckte att de kunde tåla sig lite, han sade att han jobbade på det...

När de brinnande visionerna falnat, redan i mitten av nittioailet, tog Staffan skeden i vacker hand och hängav sig åt den institutionaliserade teaterns offentligfinansierade drömmar. Tonsättning och ljudläggning av dramatik gav nya vänner, månadslön och en känsla av samhällelig tillhörighet. Nästan acceptabelt, jämfört med rock and roll.

Staffan, som framstår som en rastlös själ, jämförd med en koala, ville redan efter ett tiotal år i teaterbranschen göra något helt annat, helt utanför kultursfären. Och det gjorde han. Och gör fortfarande.

Vad är då detta? Efter tjugofem år presenteras Sancta Simplicitas, helt nyskrivet material med ett par undantag. Icke på något sätt präglad av ödmjukhet inför tiden och musiken. Icke på något vis nostalgiskt.

Sista ordet var väl helt enkelt inte sagt, sista berättelsen var väl inte levererad, sista ackordet var väl inte slaget. Gamla musikervänner är på plats, nya musikervänner gör hänsynsfullt vad de blir ombedda att göra. De lär ha haft fruktansvärt roligt tillsammans under det gångna året. Det dröjer antagligen inte tjugofem år till nästa platta. Han jobbar på det...

Vad vill Staffan Ahlbom? Roa, reta, röra, underhålla och undergräva – så som han själv blivit trakterad sedan kärleken till musiken och ordet drabbade honom. Det är svårt pretentiöst men utan prestige, om man nu kan föreställa sig något sådant. Förebilderna och avgudarna har varit så talrika genom åren att det blir meningslöst att försöka räkna upp dem. Men det började med Beatles, Stones och den unge Torbjörn Rogefeldt. Så det får väl sluta där också.

Kontakt: staffan@staffanahlbom.se tel: 0705-944100
Web & info: www.staffanahlbom.se